

то са прославиха и на този свѣтъ и на онай. Тѣй са прославляватъ и сега оныя, които изпълняватъ божіа законъ. Но може нѣкой отъ васъ да рече: нѣе гледаме много чловѣцы, които изпълняватъ божіа законъ, че не са прославляватъ, но най скръбно преминѣватъ живота си, и много има, които не изпълняватъ божіа законъ, но най славно и благополѣчно проминѣватъ живота си. И защо е така тѣй?

Колкото за тѣй, послушайте апостола Павла какво дѣма: той казва, кой знае какво има въ чловѣка, освенъ богъ и неговъа дѣхъ, що е въ него? Никой не знае чловѣческите тайны. Нѣе гледаме много чловѣцы отъ възъ и ги мыслиме чи сѣ праведни и свати, а не знаеме чи вътре сѣ пълни съ лошашины; съ лъжа, грабленіе и лѣкавства. И много има, които са видѣтъ намъ отъ възъ грѣшни и неправедни, а вътре сѣ чисти, праведни и свати. Които чловѣцы живѣатъ праведно и пріемватъ тѣка отъ бога нѣкое наказание, тѣхъ богъ ги испитва като праведнаго іова, да види тѣхното търпѣніе, за което ще имъ харижи царство небесное, гдѣто ще свѣтѣтъ тамо като слънце. А които правѣтъ зло, и живѣатъ славно и благополѣчно, за тѣхъ пророкъ давидъ дѣма: „не ревнѣйте лѣкавнѣющимъ: защо тѣ като тревѣ ще исхнѣтъ и като цвѣтъ скоро ще паднѣтъ“. Понеже неправедното богатство скоро исхнѣва като трева, и беззаконното благополѣчіе като дымъ са изгѣва. Днесъ гледашь беззаконника благополѣченъ, и са превозноса (надига) като топола, а утре са изгѣва съсъ благополѣчіето си тѣй, што нити мѣстото мѣ са познава. Таквози промененіе катадневно гледаме междѣ чловѣцыте, какъ нѣкои чловѣцы стигнѣватъ отъ зло, на добро, а нѣкои отъ добро на голѣмо зло: защото, който не свира за бога, той изгѣва сичкото. Гледаме чи законпрестѣпниците оставѣватъ излягани и посрамени отъ своето беззаконіе, но пакъ глѣпави престѣпваме божіа законъ, и са надѣваме да получиме отъ бога добро и славѣ. Христіане, искатели славѣ, искатели благополѣчіе и добрины, то вы ходете право, пазете вожіите заповѣди чисто, и богъ ще ви даде сичкото. И кога придобіеме богатство господарство, или занаятъ да не са хвалиме и надѣваме на него, но да са надѣваме само на бога, и съ него да са хвалиме: защото сичкото е отъ бога. Той дава намъ сичките небесны и земны добрины, когато мѣ слѣгуваме вѣрно. За тѣй само тога да са хвалиме кога познаваме бога, и държиме правдатѣ. И да искаме отъ бога само царство небесное и правдатѣ, чи дробните тѣкашны добрины, богъ ще ни ги даде и безъ да ги искаме, каквото самъ дѣма: ищите царство небесное и правдѣ, а сіа вса приложатса вамъ. Богъ нашемъ слава вѣвѣки вѣвѣковъ аминъ.